

A dublini *InterEducation* által szervezett kurzus legfontosabb célja az volt, hogy különböző oktatási szakemberekkel találkozhassanak a résztvevők és megismerkedhessenek innovatív oktatási megközelítésekkel. Közben lehetőségünk volt két iskolát is meglátogatni, és az ír közoktatási rendszert is közelebbről megismerhettük. A legérdekesebb tapasztalatokat ismertetem:

Miben más az ír iskola?

Az ír közoktatás a hatvanas években lett csak ingyenes és egyúttal kötelező. Addig leginkább csak a katolikus egyház kezelésében léteztek iskolák, és sokan az iskolások közül is tizenkét-tizenhárom évesen munkába álltak. Ma is sok iskola van, amelyik katolikus szentekről van elnevezve, de ezeket már legtöbb helyen az állam tartja fenn. Az egyházi iskolák kevesebb, mint fele támogatást kapnak az államtól, mint az államiak, ezért itt kevésbé szerencsések a tanárok is, lévén, hogy az ő fizetésük a húsz-negyvenezer eurós éves tandíjából is alig jön össze és a státuszuk bizonytalanabb. Állami iskolában 35-40 ezer eurós az éves bruttó fizetése egy kezdő tanárnak, óraterhelésük nem lehet több, mint 22 óra. Ezen felül a fiatal tanárok extra bérezésért szoktak vállalni délutáni szakköröket.

A nagy találmánya az íreknek az ún. *Transition Year (Átmeneti Év)*. Ennek az a célja, mint az egyetem előtti Gap Year-nek: Legyen idő arra, hogy megismerkedjen a diák olyan dolgokkal, amelyekkel tantárgyi keretek között nincs. A tizedikes évfolyamot érinti. Be kell járni a diákoknak az iskolába, de egész évben projekteken dolgoznak, színdarabokat adnak elő, önkénteskednek a környezetükben, fotóznak, kertészkednek, befőznek, közlekedésbiztonságról, pénzügyekről, mentális egészségről tanulnak, stb. Minden iskola maga szervezi meg a TY programjait.

[Transition Year | NCCA](#)

A középiskola után az egyetemi felvétel egyetlen napon megírt tesztek pontjaiból áll össze. Hozott pont nincs, ismétlési lehetőség egy év múlva van. (High-stake exam).

Az általános iskola 3-4 (!) éves kortól kötelező, és a Literacy Program, vagyis az írás-olvasás tanítása is ekkor kezdődik. Ez jellemző amúgy az angolszász országokra. Nemrég forradalmi változásként vezette be a kormány, hogy mindent játszva kell csinálni ezeknél a piciknél.

Nemzetközi hangok az oktatásban

Arthur Godsil iskolaigazgató, a Godsil Education nevű szervezet alapítója arról tartott előadást, szerinte milyen változások kellenek a közoktatásban. A világ különböző tájain ki mit gondol arról, hogy felnőve mire lesz szüksége a mai fiataloknak? Mondhatnak-e erre releváns dolgot az oktatáson kívül sikeres emberek?

- Ken Robinson nemrég hunyt el, ő a kreativitást hiányolta az iskolákból világszerte. Híres Ted Talk előadása: [Sir Ken Robinson: Do schools kill creativity? | TED Talk](#)
"Kreativitásunk nem növekszik, hanem egyre csökken. Kinevelik belőlünk. Az oktatási rendszer bünteti a kreativitást." Ez pedig azért baj, mert az egyre összetettebb problémák megoldásához egyre nagyobb kreativitásra lesz szükség a világban.
- Jack Ma, kínai üzletember, az AliBaba alapítója szerint a jövő generáció legfontosabb készségei: intelligencia, érzelmi intelligencia, és a kommunikációs készségek, konkrétan a szeretetre való képesség (LQ, Love Quotient)

[Jack Ma on why education is failing our students, and what can be done | World Economic Forum \(weforum.org\)](#)

Szerinte az alsós oktatást kell fejleszteni elsősorban, nem az egyetemi szintet.

Godsil Education: [Godsil Education | Irish School Placement + Education Consultancy](#)

Egy iskolafejlesztés tapasztalatai

Ellátogattunk az Our Mary Immaculate általános iskolába is, ahol az igazgatónő összegezte számunkra a tapasztalatait. Ez az iskola az elmúlt években folyamatos fejlődésen ment keresztül, ezzel kiérdemelve a Changemake School címet is. Nagyon praktikus és kipróbált tanácsokat kaptunk arra nézve, hogyan érdemes egy egész iskolára kiható változást elindítani és véghezvinni:

- A saját iskolánk megismerésével kezdődik minden. Milyenek vagyunk? Mire lenne szükségünk?
- A bevezetésre javasolt elem hatékonysága legyen tudományosan bizonyított.
- Ha ez megvan, higgyünk a változásra való képességünkben, és higgyünk az új megközelítés sikerességében.
- Az iskola mindhárom fő szereplőjét be kell vonni. (tanárok, szülők, diákok) Nem lehet eléggé hangsúlyozni a kapcsolatok fontosságát. Nem fog semmilyen változás megtörténni a légüres térben.
- Lehetőség szerint minden szereplő végig legyen boldog a folyamatban! Ez a lényeg! Főleg az, hogy a diákoknak jó érzés legyen az iskolában lenni.
- Ne akarjunk a tanárok ellen dolgozni. Nekik kell elsősorban érteniük, miben akarunk változást és miért. A tanárok a kulcsa az iskolai változásnak. Ha ők nem akarnak változást, nem lesz változás.
- Ismernünk kell őket és az erősségeiket, és ezeket kell értelmesen kihasználni.
- Kezdjük kicsiben és legyünk türelmesek.
- Ne ijedjünk meg, ha beindul a „lavina” és nagyon felpörögnek az események.
- Ne sajnáljuk az erőforrásokat és képezzük ki az új pedagógiai elem bevezetésére a pedagógusokat. A képzés alatt minőségi módon meg kell oldani a helyettesítést.
- Neveljük ki a saját mentorainkat a képzésen résztvevő tanárainkból.
- Nem szabad megspórolni a minőségi eszközöket sem.
- Keressünk új helyeken pénzügyi támogatást az iskolán kívül.
- A felsőoktatás szereplői között is lehetünk partnerekre.
- Az iskola vezetője ne fáradjon ki közben!
- A változás ciklikus: legyen újra és újra megmérve az eredmény, legyen erre mérőeszközünk.
- Kommunikáljuk folyamatosan az összes szereplővel az eredményeket.
- Ünnepezzük meg időnként az eredményeket!